

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Contentorum In Commentariis Tertiae Partis Alphabetica Annotatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

T A B V L A

- 5 Character non est per se in genere. Ibidem.
- 6 Character an sit subiectiuus in potentia anime. q. 63. art. 4. ad Sco. & Duran.
- 7 Character an sit in intellectu. quaestione 63. articulo 4.
- 8 Character in baptismo tenet locum dispositionis, & formae. q. 69. art. 9. & 10.
- 9 Character an sit potentia pure passiva. quaestio. 72. articulo. 5.
- 10 Character confirmationis de necessitate praesupponit characterem baptismi. q. 72. art. 6.
- 11 Character sacrorum ordinum de necessitate praesupponit characterem baptismi. Ibidem.
- 1 Characteritatis feruor in hac vita quis sit qui non compatitur peccatum veniale. q. 87. articulo. 1.
- 1 Causae duae totales virtutibus proprijs agentes ac eiusdem rationis, non possunt vnum, & eundem per se effectum producere. q. 7. art. 6.
- 1 Celebrare. Eucharistia vlt.
- 1 Circumcisio Christianorum Indorum dicentium se circumcidi, vt conformentur Christo an sit licita. q. 37. articulo. 1.
- 1 Columba in cuius specie spiritus sanctus descendit super Christum baptizatum, an fuerit verum animal. q. 39. articulo. 7.
- 1 Cometa quare putatur esse potius signum mortis principum, quam aliorum hominum. quaestio. 36. articulo. 7.
- 1 Communicare se alijs importat perfectionem, ad minus in his quibus communicatur. quaestio. 1. articulo. 1. in cor.
- 2 Communicare seipsum pertinet ad boni rationem, non quidem determinate per modum naturae aut libere, sed communiter, & indeterminate ad vtrumque modum. Ibidem.
- 2 Communicare cum excommunicatis per concilium Constantien. concessum est, praeterquam in duobus casibus. q. 82. articulo. 9.
- 4 Communio an non solum ecclesiae, sed etiam Christi praepcepto sit necessaria. q. 80. articulo. 11.
- 1 Communio popularis sub vtraque specie, an sit licita. ca. q. art. 2. prin.
- 6 Communio sub vtraque specie, an sit in praepcepto. Ibidem de hac specialiter materia, quaestiuicula prima.
- 7 Communio sub vtraque specie, an sit necessaria omnibus, comprehendendo etiam infantes. Ibidem.
- 8 Communio dicta an sit necessaria omnibus adultis. An omnibus sacerdotibus. An omnibus contentibus. Ibidem.
- 9 Communio sub vtraque specie, an sit vtilior, quam sub specie panis tantum. eodem articulo quaestiuicula secunda.
- 10 Communio popularis sub vtraque specie, an expediat ecclesiae Christi eod. art. q. 3.
- 11 Iudicium discretionis requisita ad communionem la pueris, debet a parentibus, & confessore fieri. quaest. 80. art. 9. ad vlt.
- 1 Confiteri semel in anno, an iustus, id est peccato mortali existens teneatur. quaestio. 65. articulo 2. ad quartum.
- 2 Confitens sua peccata ante baptismum receptum, non est absolendus. q. 68. art. 5. & 6.
- 1 Confirmationis sacramento deputantur fideles ad seruitium speciale spectans ad officium principis. quaestio. 65. art. 3. ad secundum.
- 3 Confirmationis sacramenti an Episcopus sit ita proprius minister, quod a non Episcopo facta nulla est, & tamen ex dispensatione Apostolica non Episcopus possit illam conferre. q. 72. articulo. 8. 9. 10. & 11.
- 3 Christina per totum.
- 1 Coniunctionis in litera posita distinctio ex parte extremorum vel ex parte termini, an sit sufficiens. quaest. 2. art. 3.
- 2 Coniunctionis humanae naturae cum persona filij Dei duplex acceptio. q. 2. art. 10.
- 2 Coniuncta duo realiter, an vbi est vnum oporteat esse & reliquum. q. 76. art. 2.

C O M M E N T I.

- 1 Conuersio duplex scilicet formalis, & substantialis. q. 75. articulo. 4.
- 1 Compositio ex contrarijs, an sit prima causa mortis, & aliorum defectuum humanae naturae, an vero peccatum. q. 15. articulo. 5.
- 2 Compositionis ratio imperfectionem componentium formaliter importat. quaestio. 2. articulo 4. ad tertium. Dubium.
- 3 Compositionis multiplex genus. Ibidem.
- 1 Consecrare. Sacerdotes. 3.
- 1 Constantinum fuisse mundatum a lepra in baptismo nullius autoritate conitatur. quaestio. 69. articulo 8. articulo. 3.
- 1 Contritio secundum essentiam an sit pars sacramenti. q. 90. articulo. 2.
- 1 Contactus Christi quilibet an sit sanctificatiuus materiae sacramenti, an solus contactus in vsu constitutiui sacramenti. q. 72. articulo. 31.
- 1 Conueniens claudiri in se possibile, & addit super illud. q. 1. articulo. 1. in tit.
- 1 Conuertere vnum in aliud potest dupliciter, scilicet per transubstantiationem, & per transmutationem. q. 2. articulo. 1.
- 2 Conuertibilitas cuiuscunque creaturae in quamcunque aliam secundum agens virtutis infinitae, quomodo intelligatur. q. 75. articulo. 4. ad tertium.
- 3 Conuertibilitas ratio totius vnus rei in totam aliam rem est communicatio earum in communi naturae entis communis omnibus creaturis tantum. quaestio. 75. articulo. 4. ad tertium.
- 1 Corpus esse vicinius personae propriae, animam autem naturae humanae, quomodo intelligatur. quaest. 6. articulo. 1. ad secundum.
- 2 Corpus quando sit animale, & quando spirituale secundum Augustinum. q. 57. articulo. 3.
- 3 Corpora clementaria sicut habent duplices motus, ita corpora caelestia vltra naturalem inclinationem ad suos cursus possunt mutari in illud quod auctor naturae facit. q. 44. articulo. 2.
- 4 Corporum caelestium visio an possit comprehendere virtutes eorum. quaestio 12. articulo primo. ad Durand.
- 1 Creaturae an possibilis sit sublimior gradus diuinae visionis, quae sit gradus animae Christi. q. 10. articulo. 4. ad tertium.
- 2 Creaturas denominari aliquales ex eo, quod conuenit eis secundum proprias causas, non autem ex eo, quod conuenit eis secundum primas, & vniuersales causas, quomodo sit intelligendum. quaestio 4. articulo secundo.
- 1 Christina est regularis matesia confirmationis de necessitate praepcepti, & non de necessitate sacramenti. q. 72. articulo 1. & 2.
- 2 Christina esse consecratum ab episcopo an sit de necessitate sacramenti. q. 72. articulo. 3.
- 3 Christinae consecrationem an Papa possit committere singulari sacerdoti. Ibidem.
- 1 Confirmatio per totum.
- 1 Chrysostramus. Passio. 9. Paulus.
- 2 Christus principaliter venit abolere peccatum totius naturae, quam peccatum vnus persona. quaest. 1. articulo 4.
- 2 Christus si naturali generatione aliquem produxisset, purum hominem produxisset. quaestio 1. articulo 5. ad secundum.
- 3 Christus quomodo dicatur caput ecclesiae. quaestio. 8. articulo. 1.
- 4 Christus in vsu scientiae infusus non indigebat conuersione ad phantasmata ad Durand. quaestio. 11. articulo 2.
- 4 Christus an voluerit humana voluntate per alios homines aliquid fieri, & non potuerit facere, quod fieret. q. 13. articulo. 3.
- 6 Christus certus erat de euentu mortis, & reliquorum malorum futurorum, non solum in quantum Deus, sed etiam in quantum homo, nec solum, vt comprehensor, sed etiam, vt viator. quaestio 15. articulo septimo.
- 7 Christus non debet dici homo dominicus, quia derogaret

T A B V L A

- garet veritati vnionis, si dominus de illo hoſte prædicaretur denominatiue. q. 16. artic. 3.
- 6 Chriſtus an meruerit exteriora bona, quia dignitas merendi ſpectat ad charitatem, ac per hoc præſtat exteriorum bonorum præſentia coeuar. q. 19. art. 3.
- 9 Chriſtus prædeſtinatus eſt filius Dei, an hæc loquutio ſit propria. q. 24. art. 1. ad ſecundum, & tertium.
- 10 Chriſtus proprè eſt mediator inter Deum, & hominem. q. 29. art. 4.
- 11 Chriſtus ante Ioannis baptiſma quid exercuerit. q. 4. artic. 1.
- 12 Chriſtus fuit exemplum perfectionis in omnibus, quæ per ſe pertinent ad ſalutem. q. 4. artic. 2.
- 13 Chriſtus quare nihil ſcripſerit. q. 42. art. 4.
- 14 Chriſtus gloria animæ ſuæ deriuauit in corpus in tranſfiguratione. q. 45. art. 2.
- 15 Chriſtus ſua paſſione impleuit legem totam, & omnem iuſtitiam omnis generis, iuris, & præcepti. quaſt. 47. artic. 2.
- 16 Chriſti animæ deſcenſus ad inferos, ad inſuſionem luminis gloriæ in ſanctis patribus operatus eſt, applicando, ſcilicet ad eos virtutem ſuæ mortis. quaſtio. 52. artic. 2.
- 17 Chriſtus in ſuo deſcenſu duo genera à purgatorio liberauit. artic. 8.
- 18 Chriſtus an corporaliter viſus fuerit à Paulo, & an viſio illa tunc fuerit quando dixit Saul Saul, quid me perſequeris. q. 57. artic. 7.
- 19 Chriſtus in quantum homo an ſtet, vel ſedeat in cælo. q. 58. artic. 2.
- 20 Chriſtus ſecundum, quòd homo an dicendus ſit filius Dei. q. 58. art. 3.
- 21 Chriſti actiones humanæ poſſunt dupliciter conſiderari. Primo, vt ſunt res quædam creatæ ac proinde finita. Secundo, vt ſunt res perſonæ diuinæ, vt proprii ſuppoſiti cuius ſunt, & ſic ſunt infinita entia perſonaliter, & infinitæ efficiæ in genere meriti ſeu ſatisfactionis ex hoc ipſo, quòd ſunt opera ipſius Dei, vt propria perſonæ exercentis illa. quaſtio. 1. articulo 2. ad tertium.
- 22 Chriſti perſona dupliciter diſtinguitur, primo ſecundum id quod in ſe eſt, ſecundo ſecundum rationem hypoſtaſis. q. 2. artic. 4.
- 23 In Chriſti perſona ſunt duæ rationes ſubſiſtendi in duabus naturis, licet ſibi ſibi vnum ſubſiſtens ſimpliciter, & vna ratio ſubſiſtendi ſimpliciter. ibidem.
- 24 Chriſti perſonam eſſe compoſitam an ſit ſimpliciter, & formaliter vnum. ibidem.
- 25 Chriſti natura humana ſe habet ad perſonam filij Dei ſicut ſe habet natura ſortis ad perſonam ſortis. quaſt. 2. art. 10.
- 26 Chriſti natura corporalis quomodo poſſit agere in angelos. q. 8. artic. 4. ad tertium.
- 27 Chriſti anima non videt in verbo quicquid videt verbum. q. 10. art. 2. ad ſecundum.
- 28 Chriſti anima an ex hoc, quòd ſcit omnia, quæ ſcit Deus ſcientia viſionis, ſequatur ipſam ſcire infinita. q. 10. artic. 3.
- 29 Chriſti animam an bene concludatur habere per ſcientiam inſuſam noticiam omnium ſingularium. quaſtio. 11. artic. 4.
- 30 Chriſti anima an perfectius quocunq; angelo intuitive cognouerit in proprio genere quicquid intueri vtrique datum eſt. q. 11. art. 2.
- 31 Chriſti animæ ſpecies intelligibiles inſuſæ an fuerint perfectiſſimæ. q. 11. artic. 6. ad ſco.
- 32 Chriſti animæ an inſit virtus instrumentalis ad omnia miracula. q. 13. artic. 2.
- 33 Chriſti priuilegium eſt mereri alijs ex condigno. q. 19. artic. 4.
- 34 Quomodo intelligatur, quòd in quantum Chriſti humanitas operabatur virtute diuinitatis ſacrificiũ Chriſti erat efficaciffimum ad delenda peccata per gratiam. q. 22. art. 3. ad primum.
- 35 Chriſti carnem efficere, aliter attribuitur perſonæ ſpiritus ſancti, & aliter filio eandem aſſumere. quaſtio. 32. artic. 1.
- 36 Chriſti corporis formatio in primo inſtanti fuit perfecta eſſentialiter, non autem quantitatiue. q. 33. artic. 1.

COM M E N T I.

- 37 Chriſti animæ an inconueniat, quòd aliqua perfectio actus ſecundi ei de nouo adueniret. quaſtio. 34. articulo 2.
- 38 Chriſti doctrinæ excellentia penes quæ attendatur. q. 42. articulo 1.
- 39 Chriſti anima vnde habuerit poteſtatem præſeruandi corpus ſuum à morte. q. 74. art. 1. ad ſco.
- 40 Chriſti anima vnde habuerit prædictam poteſtatem. ibidem.
- 41 De Chriſti clamore in cruce duplex modus dicendi. eod. articulo ad ſecundum.
- 42 Chriſti mortis celeritas fuit, & naturalis, & voluntaria. ibidem.
- 43 Chriſti verba, Ego pono animam meam &c. & ſimilia quomodo intelligantur. quaſtio. 50. articulo 3. ad primum.
- 44 Chriſti corpus viuum, & mortuum an fuerit idem numero ſimpliciter. q. 50. art. 5. ad ſco.
- 45 Chriſti mors an fuerit meritoria ex parte animæ. q. 50. articulo 6.
- 46 Chriſti corporis præſeruatione à putrefactione an atteſtetur virtuti ipſius naturæ, & voluntariæ morti. q. 51. articulo 3.
- 47 Chriſti mortis tres dies, & dies creationis mundi diuerſimode ordinantur. q. 51. articulo 4.
- 48 Chriſti deſcenſus ad inferos, an fuerit ſecundum ſubſtantiam animæ, an ſolum ſecundum effectum. q. 52. articulo 2.
- 49 Chriſti poenaltates intrinſece vſq; ad eius reſurrectionem durauerunt. q. 52. articulo 4.
- 50 Chriſti humanitas eſt velut vniuerſale inſtrumentum Dei ad facienda miracula, exceptis his, quæ ſpectant ad primam creatiorem rerum. q. 56. articulo 1.
- 51 Chriſti corpus an conuenienter opinemur eſſe extra totam continentiam cælorum corporum, ita quòd planta pedis eius ſit ſupra conuexum ſupremi cæli. q. 57. articulo 4. ad Durand.
- 52 An ſicut ex defectu materiæ magnificentiæ in Chriſto non ſequitur defectus magnificentiæ inferioris, ita nec ex defectu materiæ fidei ſequatur defectus fidei in eod. q. 7. articulo 3.
- 53 An ſpes in Chriſto reſpectu ſecundario ſperatorũ fuerit habitus aliquis. q. 7. articulo 4.
- 54 An oporteat in Chriſto ponere ſciẽtiam inditam, propter hoc quia aliter intellectus poſſibilis inſiſſet in perfectus. q. 9. articulo 3.
- 55 In Chriſto non fuiſſe ſcientiam ex ſuo genere acquiſibilem per inſuſionem, vt fuit in Adam, cur in littera aſſeratur. q. 9. articulo 4.
- 56 An in Chriſto conceſſa cognitione abſtractiua omnium ſingularium, concedenda ſit cuiuſlibet ſingularis propria ſpecies in Chriſti intellectu. quaſtio. 11. articulo 1. ad ſco.
- 57 An in Chriſto fuerit cognitio intuitiua omnium ſingularium. ad ſco. q. 11. articulo 1.
- 58 Chriſto non eſt adempta poteſtas deriuandi gloriã animæ ad corpus, ergo gloria illa claritatis, quæ apparuit in Chriſto in tranſfiguratione, deriuata eſt ab en. ma, an hæc ratio valeat. q. 45. articulo 2.
- 59 Chriſto conuenientium mediante natura humana diſtinctio. q. 48. articulo 5.
- 60 Chriſtum deleuiſſe omnia peccata mundi, quomodo intelligatur. q. 1. articulo 4.
- 61 Chriſtum fuiſſe aſſumptum à diabolo quid ſit. quaſtio. 41. articulo 4.
- 62 Chriſtum palam docuiſſe, & in occulto nihil fuiſſe locutum, quomodo intelligatur. quaſtione 42. articulo tertio.
- 63 Chriſtum ſedere ad dexteram patris cum dicitur, quàm diſtinctionem importet li ad. quaſtio. 58. articulo 2.

D

Debitum ſecundum decentiam ad opus operatum, eſt debitum ſecundum neceſſitatem ad opus operans miniſtri. q. 64. articulo 6.

1 Demones an cognouerint Chriſtum eſſe Meſſiam in lege promiſſum. q. 44. articulo 1.

Tertia S. Thomæ. ¶ 2. 2. Dæ-

T A B V L A

- 1 Demones an cognouerint Christum esse verum Deū. q. 44. artic. 1.
- 2 Denominatio. Humanum. 1.
- 3 Deus intelligi potest tribus modis plusquam genere diuersis communicare seipsum creatura. s. naturaliter, supernaturaliter, & eleuando creaturam ad suam propriam personalitatem. q. 1. art. 1. in cor.
- 4 Deus an fallere possit. q. 5. artic. 5.
- 5 Deus est homo, an hæc propositio sit in materia naturali. q. 16. artic. 1. ad primum.
- 6 Deus est homo, an hæc propositio sit per se, ad Duran. & Sco. ibidem.
- 7 Quomodo intelligatur, q. in ista propositio, Deus est pater, si Deus supponit pro persona patris. q. 16. artic. 2. ad secundum.
- 8 An solius Dei natura prædicetur de supposito. q. 17. artic. 1.
- 9 In Deo nihil inueniri præter rationem suæ naturæ, quo modo intelligatur. q. 2. artic. 1.
- 10 In Deo inuenitur duplici modo subsistens, & habens naturam. s. communiter, & incommunicabiliter. q. 3. artic. 2.
- 11 Diabolus. Quomodo diabolus machinando in mortem Christi excesserit modum potestatis sibi à Deo traditæ. q. 49. art. 2. Christus 62.
- 12 Differentia inter suppositum, & naturam an habeat locum in angelis. q. 2. artic. 2. in cor.
- 13 Displicere potest dupliciter sumi, scilicet contrarie, & negatiue. q. 84. art. 8. & 9.
- 14 Distingui secundum rem contingit dupliciter, primo ut dua res quarum vna nihil est alterius, secundo sic, ut vna res includat totam aliam, & superaddat ei aliquid aliud. q. 2. artic. 4. in cor.
- 15 Diuina eminentia in timore reuerentiali Christi, an habuerit rationem reuerendi quatenus eminentia Dei absolute, an quatenus potens est infligere malum. q. 7. artic. 6.
- 16 Docere. Excellentior est modus docendi verbo, quam scripto. q. 42. artic. 4. Christus 38.
- 17 Dolor est passio appetitus sensitui ex corporis læsione percepta sensu. q. 15. artic. 5.
- 18 Donum nullum perdi sine culpa, quomodo verificetur. q. 50. artic. 2.

E

- 1 Ecclesia in hoc, quod Ecclesia pro paruulis credit, intendit, renuntiat, est quædam accommodatio. q. 68. artic. 9.
- 2 Ecclesie fides quomodo prodest infanti baptizato. q. 68. artic. 9. ad secundum.
- 3 Episcopus dum consecratur, an debeat Pontifici celebranti conceleberrare. q. 82. artic. 2.
- 4 Christma. 2. Confirmatio. 2.
- 5 Esse in persona quod est contra rationem formæ communis, quomodo intelligatur. q. 4. artic. 4.
- 6 Existencia. 1. 2.
- 7 Eucharistia sacramentum dicitur multa materialiter, quia partes eius se habent, ut integrantes vnum proprium finem, qui est refectio spiritualis. questio. 73. artic. 2.
- 8 Eucharistia sacramentum an sit absolute necessarium ad salutem. q. 73. artic. 3.
- 9 Eucharistia sacramentum an esset in pane solum celebrandum vbi vinum non inueniretur. questio. 74. articulo 1.
- 10 Eucharistia sacramentum debet fieri in materia præsen- ti propter formam consecrationis, scilicet Hoc est, vel hic est. q. 74. artic. 2.
- 11 Eucharistia. Quomodo triticum ab omnibus ponatur propria materia panis sacramentalis, an etiam ex siligine, spelta, amydo, & pasta cruda confici possit panis consecrabilis, & an solus panis assus sit consecrabilis. q. 34. artic. 3.
- 12 Vna non est consecrabilis. q. 74. art. 5.
- 13 In Eucharistia sacramento falsum est, quod Græci offerant calicem domino cum vino tantum, hoc enim Armeni, non Græci olim faciebant. ibidem art. 6.
- 14 In Eucharistia sacramento debet modica aqua vino misceri. ibidem.
- 15 An oporteat aquam ex qua fit panis pro hoc sacramen-

C O M M E N T I.

- to esse veram, & naturalem. questione 74. articulo 7.
- 16 De existentia corporis Christi in sacramento Eucharistia, quid ex sacra scriptura habeatur. questio. 75. articulo 1.
- 17 Diuersæ opiniones circa nouitatem continentia, & nouitatem conuersionis. Ibidem.
- 18 In Eucharistia sacramento quomodo se habeant adinuicem nouitas continentia, & nouitas conuersionis. Ibidem.
- 19 An hæc propositio, Aliquid non potest esse vbi prius non erat, nisi vel per loci mutationem, vel alterius conuersionem in ipsum, sit vera, & bene applicetur ad esse in sacramento. q. 75. art. 2.
- 20 In Eucharistia sacramento quot interueniant mutationes. q. 75. art. 2.
- 21 In Eucharistia sacramento si substantia panis remaneat, non esset verum quod Christus dixit, Hoc est corpus meum. Ibidem ad Sco. & Duran.
- 22 In Eucharistia sacramento si esset alia substantia sub accidentibus panis, quam corpus Christi, an contrarietur venerationi Eucharistia. Ibidem.
- 23 In Eucharistia sacramento panis non redigitur in nihilum, sed mutatur substantia panis in corpus Christi secundum Ambrosium. questio. 75. articulo 3. ad tertium.
- 24 An conuersio panis in corpus Christi præexistens, & manens secundum suum esse antiquum sit possibilis. q. 75. art. 4. ad Sco. Conuertibilitas 1.
- 25 An hæc sit propria, quod erat panis est Christi corpus. Ibidem.
- 26 Si corpus Christi habet partes, & proprietates sub modo sacramentali, an simpliciter necessario sequatur, quod habeat eas sub existentia naturali. q. 76. articulo 2. intelligitur. 3. 4. 5.
- 27 Christum esse sub hostia est quoddam esse relatiuum. q. 76. articulo 6.
- 28 An ad motum hostia corpus Christi moueatur per accidens. Ibidem ad Sco.
- 29 In Eucharistia sacramento quomodo accidentia sint sine subiecto, diuersæ opiniones. questio. 77. articulo 1. 2. 3.
- 30 An in rarefactione specierum sacramentalium noua illa quantitate particula, quæ per rarefactionem fit, sit naturaliter à naturali agente. questio. 77. art. 5. ad Sco.
- 31 De modo quo in instanti generationis nouæ substantia ex speciebus sacramentalibus, fit materia. questio. 77. articulo 5.
- 32 An omnia verba quibus vitumur in consecratione sanguinis sint de necessitate sacramenti. questio. 78. in tribus primis articulo.
- 33 An sola verba consecrationis à sacerdote prolata prætermisso Canone, sufficiant sacramentum. q. 78. articulo 1. ad quartum.
- 34 Eucharistia Sacramentum 3.
- 35 De veritate, & configuratione huius orationis sacramentalis, Hoc est corpus meum, & de demonstratione quam in ea exercet, li hoc. ibidem art. 5.
- 36 Eucharistia sacramenti oblatio ex sui quantitate sufficit ad satisfaciendum pro omni pena, sit autem satisfactoria offerentibus, vel pro quibus offertur secundum quantitatem suæ deuotionis. q. 79. art. 5.
- 37 De tempore, modo & subiecto sex effectuum Eucharistia. q. 79. articulo 5.
- 38 Dominus cum dicit, Nisi manducaueritis &c. loquitur de mädicatione spirituali in voto seu habitu. q. 79. art. 1.
- 39 Eucharistia sacramentum sumens ita potest esse dispositus, q. nec consequatur vitam gratia, nec de nouo mortaliter peccet sumendo. q. 79. art. 6.
- 40 Eucharistia sacramentum an sit negandum peccatoribus occultis petentibus illud. q. 80. art. 6.
- 41 Quomodo dicitur sacramenti Eucharistia rem tantum esse gratiam suscipiendum, aut vnitatem ecclesie, aut corpus Christi myticum, hæc omnia sumuntur pro vno & eodem, scilicet gratia Dei. q. 73. art. 1. ad tertium.
- 42 Habere rem sacramenti Eucharistia per votum ecclesie, est ipsam habere per antecedens sacramentum seu, in sui initio, quoniam sacramentum baptismi initium est spiritualis vite. q. 63. articulo 3.

- 37 Inter suscipientem eucharistiam, & suscipientem baptismum in peccato mortali, differentia. q. 70. artic. 3. ad primum.
- 38 Eucharistiae sacramentum sumens contritus, sed non confessus de peccato mortali, habens copiam confessionis, an peccet mortaliter. q. 80. artic. 4.
- 39 Eucharistiae sacramentum sumens in peccato mortali, an committat grauius peccatum omnibus peccatis, quae sunt contra puras creaturas. q. 80. artic. 5.
- 40 An expediat quotidie celebrare. quaestio. 80. articulo decimo.
- 1 Existere per se, & per se separatim existere, quomodo differant. q. 2. artic. 2. ad tertium.
- 2 Existentia. An de mente D. Tho. nullum sit in Christo esse actualis existentia creatum, sed sola existentia increata. q. 17. artic. 2.
- 3 An ita sit in veritate, quod in Christo nulla sit existentia substantialis nisi diuina. ibidem ad Sco. Durand. & Ioan. de Neapoli.
- 1 Experientia an solum pariat scientiam similibus secundum speciem. quaestio 12. articulo primo ad Durand.

F

- F**ICTIO simul cum peccatis commissis post baptismum, per penitentiam dicenda est. q. 69. artic. 2. ad secundum, & tertium.
- 1 Filium Dei assumpsisse hominem, an debeat concedi. q. 4. artic. 3. ad secundum.
  - 2 Filiatio est ita suppositi, vt subiecti, quod non natura, ergo in Christo non est filiatio temporalis realiter, an haec ratio valeat. q. 3. artic. 5.
  - 3 Filiatio temporalis Christi an sit rationis tantum. ibidem ad Sco.
  - 1 Finito omni posse fieri additionem, qualiter intelligatur. q. 7. artic. 12. ad primum.
  - 1 Fomes peccati quomodo sit inordinata concupiscentia habitualis. q. 27. artic. 3.
  - 3 An ex hoc, q. fomes est concupiscentia contraria rationi habitualiter, liceat inferre, q. fomes est inclinatus ad malum, & difficultatius in bono. ibidem.
  - 3 Quod fomes in beata Virgine per diuinam providentiam perfectius ligabatur, quam per interiorem sanctificationem, quomodo intelligatur. ibidem.
  - 1 Formae eiusdem speciei an possint esse simul in eodem subiecto. q. 3. artic. 5.
  - 1 Frustra est, quod caret propria operatione, quomodo debeat intelligi, & an in dicta propositione sit sermo de omni propria operatione alicuius. quaest. 9. articulo 4. & ad Sco. & Durand. contra literae conclusionem obijcientes.

G

- G**RATIA sumitur aliquando, vt comprehendit sub se quemcumque infusum habitum. quaest. 2. articulo 10.
- 2 Gratia cuiuslibet singularis personae an habeat quantitatem alterius rationis a quantitate gratiae Christi. q. 7. artic. 11.
  - 3 Gratia cuiuslibet singularis personae, an sit velut virtus particularis, & gratia Christi velut virtus vniuersalis. ibidem.
  - 4 Gratia vnionis in Christo duo in se claudit. quaestio. 7. articulo 13.
  - 5 Multorum dictorum S. Tho. de gratia vnionis ratio. ibidem.
  - 6 Gratia Christi dupliciter dicitur prima. quaestio. 8. articulo 1.
  - 7 Gratia viatoris an sit minor gratia comprehensioris, etiam secundum suam quantitatem. quaestio. 34. articulo 4.
  - 8 Gratiae intensior gradus an comprehendatur sub annexis, quae per deuotionem ministri impetrari possunt recipienti sacramentum. q. 64. articulo 1.
  - 9 Gratiae habitualis quomodo finis sit vnio personalis. q. 7. articulo 12.
  - 10 Quare nullus pure viator attingat ad summum gratiae ex parte gratiae. ibidem.
  - 11 Dabile est summum possibile in gratia secundum S. Th. q. 7. articulo 9.
  - 12 Gratiam habituales in Christo ponere, an necesse

- fit, pro eo quod Christus mediator gratiam in alios redundantem habere debet. q. 7. articulo 1.
- 13 Christum esse principium vniuersale generis habentium gratiam, intelligitur de principio vniuersali in tali genere non contento. quaestio 7. articulo nono.
- 14 Gratiam, in nobis efficienter causare Christi actiones, quomodo intelligatur. quaestio. 8. articulo 1. ad primum.

H

- H**ABITVS per se infusus, & habitus per se acquisibilis sunt diuersarum rationum intrinsece, & essentialiter. q. 9. articulo 4. ad secundum, & tertium.
- 1 Haeresim incurri ex verbis inordinate prolatis, quomodo intelligatur. q. 16. articulo 8.
  - 2 Haeresis est Ariana dicere Christum minorem patre. ibidem.
  - 3 Haeresis est dicere, quod Christus est creatura. ibidem.
  - 4 Haeresis noua, quae dicit Christum fuisse conceptum ex tribus guttis sanguinis circa cor beatae Virginis refellitur. q. 31. articulo 5.
  - 5 Cum haereticis in vocabulis communicare quomodo prohibetur. q. 16. articulo 8.
  - 1 Hypostasis. Homo. 1. 2. Christus. 22. vniti. 3.
  - 1 Homo dicitur & est Deus propter vnionem in quantum terminatur ad hypostasim diuinam, an haec sit vera. q. 2. articulo 8.
  - 2 Homo an predicetur de Deo sicut species de sua hypostasi. q. 16. articulo 1. ad Sco.
  - 3 Hominem predicari de Deo ratione relationis, quomodo verificetur. q. 16. articulo 4. ad quartum.
  - 4 Homo est factus Deus, an in ista propositione si homo possit supponere simpliciter, & personaliter. quaest. 16. articulo 7.
  - 5 Iste homo factus est Deus, an haec sit vera. ibidem.
  - 6 Quare ista dicitur simpliciter vera, Deus factus est homo, ista autem simpliciter falsa, homo factus est Deus. ibidem.
  - 7 Iste homo id est Christus incepit esse, an haec debeat simpliciter negari. q. 16. articulo 9.
  - 1 Humanum. Quomodo dicitur, quod humana natura non constituit diuinam personam simpliciter, sed constituit eam secundum, quod denominatur a tali natura, quomodo denominatio sumatur. q. 3. articulo 1. ad tertium.
  - 2 Humana natura in Christo, an inclinatur ad propriam personalitatem. q. 4. articulo 2. ad tertium.
  - 3 Humanae dignitatis explicatio. q. 4. articulo 6.
  - 4 Humanitas qui sit in triplici intellectu. s. diuino humano, & angelico, quare S. Tho. probans humanitatem secundum q. est in intellectu diuino aut humano non esse assumptibilem, non meminit humanitatis secuti esse quod habet in intellectu angelico. ibidem.
  - 1 Honorari, vt causa honoris non est honorari simpliciter, quia si, vt causa honoris est conditio diminuens. q. 25. articulo 1.
  - 2 Hostia. Sacerdotes. 3.
- I**
- 1 Anua caeli per similitudinem dicitur fructificationis diuinae consecutio. q. 49. articulo 5. Baptismus. 16.
  - 1 Ignorantiam inter defectus communes vbi de defectibus corporis agitur computare, quomodo liceat. q. 14. articulo 4.
  - 1 Imago. Processus D. Tho. quo probat imaginem esse adorandam eadem adoratione qua Christus, quomodo valeat. q. 25. articulo 3. ad Durand.
  - 2 Imagines Dei an sint licitae, quaest. 25. articulo 3. ad primum.
  - 1 Incarnari plus significat quam exprimat, explicat enim carnem assumere, vel carnem fieri, significat autem hominem fieri. q. 1. articulo 1. in tit.
  - 2 Quare non fuerit conueniens Deum incarnari immediate post peccatum, quinque rationes. quaestio. 1. articulo 5.
  - 3 Incarnatio Christi non debuit fieri in principio mundi, nec in finem mundi differri. q. 1. articulo 6.
  - 4 Incarnationis mysterium quare nomine vnionis significetur. q. 1. articulo 1. in tit. Vniti, & vnio per totum. Tertia S. Thomae. † 3 † Incarnatio.

- 5 Incarnationis pluralitatem quare S. Tho. hic non inuestigauerit. Ibidem.
- 6 Incarnationis possibilitatem sub titulo conuenientiae tractauit. Ibidem.
- 7 De incarnatione dupliciter loqui contingit, scilicet dicendo, Deus uniuert se creatura, vel dicendo, Deus uniuert creaturam sibi, sed secundus modus, utpote formalis est melior. eod. art. ad primum.
- 1 Inesse. In ista maxima, Omne quod inest alicui personae, siue pertineat ad naturam illius siue non, uniuert ei in persona, sumitur inesse proprie, ut inesse distinguitur contra extrinsecus adiacere. q. 2. art. 2.
- 1 Infernus pauperum à Sancto Tho. comprehenditur sub inferno damnatorum. q. 52. art. 2.
- 1 Informandi duplex modus, scilicet in esse intelligibili & concurrente cum aliquo corporeo per modum formae, & materiae ad constitutionem alicuius naturae. q. 2. artic. 1.
- 1 Ingratitudo quantificatur ex beneficio. quaest. 88. artic. 1. ad primum.
- 2 Intellectus creatus an possit simul videre infinita, ita quod distincte cognoscat quodlibet eorum. q. 10. artic. 3. ad secundum.
- 2 Intellectus humanus an possit uti scientia infusa non conuertendo se ad phantasmata. q. 11. art. 2.
- 3 Intellectus angelicus, & animae separatae, & hominis beati an possit naturaliter videre existentiam corporis Christi in Eucharistia. q. 76. artic. 7.
- 4 Intellectus beatus an per actum beatificum videat corpus Christi in Eucharistia. q. 76. art. 7.
- 5 An corpus Christi secundum esse sacramentale non uideatur ab intellectu uisitoris, nec ab intellectu angelico naturaliter, quia iste modus essendi est penitus supernaturalis. q. 76. art. 7.
- 1 Intelligendi actus quo Deus intelligit, an possit fieri actus intelligendi quo anima Christi formaliter intelligeret. Et si non, an hoc sit quia est alterius naturae. q. 2. artic. 1. Christus. 30. 31. 32. 33.
- 1 Intedere dicitur quis aliquid tripliciter, scilicet actualiter, uirtualiter, & habitualiter. q. 68. artic. 8. ad tertium.
- 1 Intentio iocosa ministri an tollat ueritatem sacramenti. q. 64. artic. 10. ad secundum.
- 1 Iram componi ex tristitia, & appetitu uindictae quomodo intelligatur. q. 15. art. 9.
- 1 Irregularitas homicidij ex defensione commissi. q. 89. artic. 3.
- 1 Iuda peccatus an maius fuerit peccato iudaorum. q. 47. artic. 6.
- 1 Iudaorum maiores an cognouerint Christum esse messiam. q. 47. artic. 5.
- 1 Iudicium perfectum de re mutabili non potest suauiter dari ante illius consumationem. quaestione 59 articulo 5.
- 1 Iudicia diuina extendunt se etiam ad ea, quae sunt per accidens. q. 59. artic. 5.

L

- Locus vnus altior altero esse in superficie connexa celi empyrei ad quem sensum dicitur. quaestio. 57. articulo 5.
- 1 Luna dies quotus fuerit quando Christus mortuus est. q. 46. art. 9.
- 1 Lux maior offuscet minorem, non quo ad substantiam lucis, sed quo ad effectum. quaest. 57. art. 4. ad secundum.

M

- 1 Magdalene erroneae uisionis rationabilis causa quando Christum estimauit ortulanum. q. 55. artic. 4. ad secundum.
- 1 Maiores quando, & quomodo debeant reprehendi. q. 42. artic. 2. uidei. 1.
- 1 Male dictum esse à Deo quid sit. quaestio. 46. artic. 4. ad tertium.
- 1 Maria uirgo an sit adoranda ratione Christi cui fuit intrinsece coniuncta adoratione patriae. quaest. 25. articulo 5.
- 2 Maria uirgo si sanctificata fuisset ante animationem, an indignisset redemptione Christi. q. 27. art. 2.
- 3 Maria uirgo non fuit sanctificata ante animationem,

- ergo post animationem, an ualeat consequentia. q. 27. artic. 5.
- 4 Affirmandum, ut rationi consentaneum est, quod in propria domo inuenta est in uero habens. q. 29. artic. 2. ad tertium.
- 5 Maria uirgo an sit uere mater Christi, quia corpus Christi ex ipsa sumptum est. q. 35. art. 5.
- 1 Mater an aliquo modo actiue concurret ad generationem prolis. q. 32. artic. 4. ad Sco.
- 1 Materia propria formae an sit ante aduentum formae. q. 6. artic. 4.
- 1 Medium rei in actibus nostris moralibus dicitur, quia in aequalitate rei ad rem consistit, medium uero rationis dicitur, quia in proportione intrinsecae rationis ad operantem consistit. q. 48. art. 2.
- 2 Medium. Natura. 5.
- 1 Memoriam esse aliquam operationem contingit dupliciter. q. 4. art. 4.
- 2 Primus actus meritorius tam in angelis, quam in anima Christi fuit uere actus liber, quamuis ex natura determinatus ad bonum. q. 34. art. 3. Christus. 21. 22.
- 1 Ministrare sacramenta an angeli possint. quaestio. 64. art. 7.
- 2 Minister indignus in articulo necessitatis (quo laico licet baptizare) baptizans an excusetur à peccato. q. 64. artic. 6. ad tertium.
- 3 Minister indignus an excusetur à peccato tam si baptizet cum solemnitate, quam sine solemnitate. Ibidem.
- 4 An huiusmodi administratio sacramenti ab indigno ministro, sit ex suo genere peccatum mortale. Ibidem.
- 5 Ministri mentalis intentio an exigatur ad perfectionem sacramenti. q. 64. art. 8.
- 6 Ministrum indignum in duobus casibus licet inducere ad exhibitionem sacramenti. q. 64. art. 6.
- 7 Ministri ecclesiae instrumentaliter operantur in sacramentis, ergo possunt sacramenta conferre etiam si sint mali, an ualeat consequentia. q. 64. artic. 5.
- 1 Miraculum quod Christus fecit in nuptijs, rationaliter creditur fuisse primum eius miraculum. quaest. 43. artic. 3.
- 2 Miracula, quae in sacra scriptura non continentur an credenda sint. q. 27. art. 6.
- 3 Miracula, quae fecit Christus manifestant sufficienter ipsius deitatem. q. 43. artic. 4.
- 1 Missa mali sacerdotis, an sit tanti meriti quanti est missa boni. q. 82. art. 6.
- 1 Modus substantiae, & modus quantitatis in litera positi, in quo differant. q. 76. art. 1.
- 2 Modo substantiae, an intelligatur id quod communiter dicitur esse indiuisibiliter. Ibidem.
- 1 Motus in imaginem quatenus imago est, an sit idem cum motu in rem ipsam. q. 25. art. 3.
- 1 Motus duplex quo instrumentum potest moueri, scilicet simplex, & uirtuosus. q. 62. art. 4.
- 1 Mutatio omnis speciei quaedam mortis est. quaest. 54. artic. 3.

N

- 1 Natiuitas, quum dicitur, quod natiuitas attribuitur personae, ut subiecto nascenti, intelligitur de subiecto denominationis. q. 35. art. 1.
- 2 Natiuitas Christi non debuit manifestari omnibus, ne meritum fidei minueretur. q. 26. artic. 2.
- 1 Natura omnis composita ex materia, & forma, in se est communicabilis pluribus, & de facto potest inueniri in pluribus, nisi constet ex tota sua materia. quaest. 2. artic. 1.
- 2 Natura an sicut est determinata an unum effectum, ita sit determinata ad unum modum producendi illum. q. 28. art. 1.
- 3 Naturae ordine existente secundum quodlibet genus causae, cuius Diuus Thomas ordinem naturae duobus eorum appropriat. q. 6. art. 5.
- 4 Naturae ordinem ex parte materiae in mysterio incarnationis cur Diuus Thomas pertransierit. Ibidem.
- 5 Cur Diuus Thomas in hoc mysterio medij secundum naturae ordinem ex parte agentis secundum ordinem operationis in corpore. articulo 5. q. 6. non meminerit, quum

- quum tamen de illo in responsione ad primum tractauerit.
- 6 Naturalis virtus non potest transmutare ad certam formam nisi determinatam materiam. quaest. 28. art. 1. ad ad quintum.
  - 1 ¶ Nomen ab aliqua forma impositum nunquam pluraliter dicitur nisi propter pluralitatem suppositorum. q. 3. artic. 7. ad secundum.
  - 2 Nominis alicuius trium personarum omisso tollit veritatem baptismi. q. 66. art. 6.
  - 3 Nominum passionum secundum modum signandi non pro ratione, sed pro manifestatione differentie inter naturam & personam Dei secundum rationem, an conuenienter allatae sint. q. 2. art. 2. ad secundum.
  - 4 Nominum mutatio quo ad signatum in sacramentorum formis an tollat veritatem sacramenti, ita quod in solis nominibus, quae sunt in communi vsu perficiatur sacramentum, q. 66. art. 5. ad septimum.
  - 5 Nomina multiplicia ad vnum, in vno, vel ab vno, abutitue vocantur analogia. q. 60. artic. 1.

O

- O**FFENSA an directe opponatur gratiae. quaest. 86. artic. 2.
- 1 ¶ Ordines tres de facto in vniuerso inueniuntur, scilicet ordo naturae, ordo gratiae, & ordo Dei, & creaturae simul. quaestione prima articulo 2. in responsione ad dubia in cor.
  - 2 Ordo necessarius simpliciter est ad salutem ecclesiae, loquendo de ecclesia simpliciter, & absolute. quaest. 65. artic. 4.
  - 1 ¶ Oratio sicut, & voluntas distinguitur in simpliciter, vel secundum quid. q. 21. artic. 4.
  - 1 ¶ Originale, & actuale peccatum in quo differant. q. 1. artic. 4.

P

- P**ANIS assus. Eucharistia. 5.
- Paruuli in maternis uteris periclitantes, an possint per sacramentum baptismi in voto parentum susceptu saluari. q. 68. artic. 1.
- 1 Pati est communius quam dolere. quaest. 46. artic. 6. ad Sco.
  - 1 ¶ Passiois Christi necessitas an conuenienter quaeratur antequam de eius possibilitate sit quaesitum. quaest. 46. artic. 2.
  - 2 Liberationis humanae modus per Christi passionem conuenientior fuit, quam per solam Dei voluntatem. q. 46. artic. 3.
  - 3 Circa passionis Christi effectum tria notabilia. quaestio. 49. art. 5.
  - 4 Passioni, & morti tradere inuitum innocentem, est impium, & crudele absolute loquendo, non autem in ordine ad Deum, cuius sunt vita, & mors. quaest. 47. art. 3. ad primum.
  - 4 Passiones sanctorum an ecclesiae proficiant per modum redemptionis. q. 48. artic. 5. ad tertium.
  - 6 Passiois Christi generalis quaedam explicatio. q. 46. artic. 5.
  - 7 Passiois generalitatem ad literam quare Christus suscepit. articulo quinto, quaestione 46. Ratio superior.
  - 9 Quomodo haec Chrysosto. verba intelligantur, sed etiam absque morte corpus alicubi deposuisset, &c. q. 46. artic. 3.
  - 1 Pasta. Eucharistia. 5.
  - 1 ¶ Pater vnica paternitate an referatur ad plures filios. q. 35. artic. 5.
  - 2 Patres sancti in limbo cum quiete, & immunitate poena sensus habebant dolorem ex spe dilata. quaest. 52. artic. 5. ad primum.
  - 1 ¶ Paulus ita se obligatum omnibus Christi beneficijs aiebat, vt non solum vna cum alijs, sed etiam ipse teneretur pro omnibus. quaest. 1. art. 4. ad tertium. Christus. 18.
  - 1 Paupertas per se voluntaria, quae sit. quaest. 40. artic. 3. ad primum.

- 1 ¶ Peccans secundo an ex hoc ipso grauius peccet, quam prius peccauerit. quaestione 88. articulo primo ad primum.
- 2 Peccata dimitti sine fide passionis Christi explicite, vel implicite, impossibile est potentia ordinata. quaest. 49. artic. 1.
- 3 Peccatum veniale an opponatur feruori charitatis. q. 87. artic. 1. ad tertium.
- 4 Peccata venialia an remittantur quodocunque gratia infunditur. q. 87. art. 2.
- 1 Pœnitentia an sit de iure naturali quo ad dolorem, & doloris remedium, & aliquid signum doloris. quaest. 84. artic. 7.
- 2 Pœnitentia virtus an sit vere, & proprie vna specialis virtus distincta à ceteris virtutibus. quaest. 85. articulo 2.
- 3 Pœnitentia an sit virtus acquisita. quaestione 85. articulo 6.
- 4 Pœnitentiae sacramentum an habeat materiam ex qua constituatur. quaestio. 84. & articulo primo, & secundo, ad Sco.
- 5 Pœnitentiae sacramenti res an sit intentior pœnitentia, an ornatus aliquis. Ibidem.
- 6 An totum sacramentum pœnitentiae, compositum, s. ex materia, & forma, causent remissionem peccatorum ratione vtriusque partis. Ibidem.
- 7 Pœnitentiae actus an contineatur sub commutativa iustitia, & an sit in commutativa iustitia, & an reddat æquale simpliciter, vel secundum acceptionem Dei tantum. q. 85. art. 3.
- 8 An remissio culpe sit effectus pœnitentiae, vt est actus virtuosus. q. 86. artic. 6.
- 9 Pœnitentiae sacramenti partes an sit contritio, confessio, & satisfactio ad Durand. q. 90. art. 1.
- 10 Pœnitentiae sacramentum sine satisfactione an sit verum sacramentum. q. 90. art. 2.
- 1 Persona Quomodo verificetur, q. persona diuina impedierit naturam humanam à propria personalitate. q. 4. art. 2. ad tertium.
- 2 An sola persona diuina possit propter suam infinitatem subsistere in duabus naturis. quaestio. 3. artic. 1. ad secundum.
- 3 Persona diuina non solum est infinita in essendo, & terminando ratione diuinæ naturæ, sed est etiam infinita in terminando ratione suæ personalitatis. quaest. 3. artic. 7.
- 4 Persona seu hypostasis quid addat supra naturam singularem. quaestio. 4. articulo 7. ad secundum. ad Sco. & Aureolam.
- 5 Personæ incommunicabilis an conuenienter assignetur per hoc quod est non posse prædicari de pluribus quæst. 3. art. 1.
- 6 Personæ quatuor attribuuntur, scilicet extrinseca, accidentia inherencia, partes & essentia ipsa etiam singularis. q. 2. art. 2. in secunda parte Cor.
- 7 Personam aliquam fieri hominem quare non importat mutationem in subiecto acquirente naturam humanam, cum tamen fieri hominem absolute importet mutationem in subiecto acquirente naturam humanam. q. 16. art. 6. ad secundum.
- 8 Personalitatibus trium personarum per intellectum circumscriptis an remaneat in intellectu vna personalitas Dei. quaestione tertia. articulo tertio. ad secundum.
- 1 Possibile, vel impossibile in ecclesiasticis mysterijs, & naturalibus, attenditur secundum potentiam ordinariam. q. 75. artic. 2.
- 2 Potens in vnum, & non in amplius, habere potestatem limitatam ad vnum, quomodo intelligatur. quaestio. 3. artic. 7.
- 3 Potentia distinguitur in naturalem, & obedientiam. q. 1. artic. 3. ad tertium.
- 1 ¶ Prædestinatio est ratio ordinis electorum in vitâ æternam. q. 24. art. 1.
- 2 Prædestinatio, vt respicit prædestinata, præsupponit præscientiam futurorum, non prædestinatorum, sed eorum, quæ præsupponuntur, vel ordinantur prædestinationem. quaestione prima articulo 3. ad quartum.

T A B V L A

- 3 Prædestinationis effectus duplexes. q. 1. art. 3. inresponsionis ad dubia.
- 4 Prædestinationis prophetia quomodo intelligatur compleri sine nostro arbitrio causante. quæstio. 30. articulo. 1.
- 1 Prædicator verbi Dei, quæ debeat cauere. quæstio. 40. articulo. 3.
- 2 Prædicandi actus est de numero actuum consecratorum. q. 64. articulo. 6. ad primum.
- 1 Productio. Naturalis modus productionis alicuius diuersus penes hoc quod est produci in corpore, vel extra, & ante corpus, arguit diuersitatem nature rei productæ. q. 6. articulo. 3.
- 1 Prophetæ. Ad prophetæ rationem requiritur, quod cognoscat ea, quæ sunt procul ab his cum quibus ipse est. q. 7. articulo. 4.
- 1 Propositio affirmatiua falsa ex repugnantia terminorum an possit fieri vera per additam reduplicationem, vel determinationem non tollentem illam repugnantiam. quæstio. 16. articulo. 10.

Q uotidie. Eucharistia. ultimo.

R

- R**ATIO superior anima Christi in eius passione an pareret ex parte obiecti. quæstione 46. articulo septimo.
- 1 Reddere. Licet ad Deos, & parentes non possit reddi æquiualens creatura, potest tamen reddi æquiualens à diuina persona incarnata. quæstio. 1. articulo. 2. ad tertium.
  - 1 Reducens aliquid de potentia in actum, an hæc propositio sit vera tam in causis principalibus etiã in actu instrumentalibus. quæstio. 9. articulo. 2.
  - 1 Regi. Quum dicitur inferiora regi per superiora, intelligendum est per superiora non secundum quid, sed simpliciter & absolute. quæstio. 59. articulo. 6. Superiora. 1.
  - 1 Remissio. An aliqua culpa à Deo remittatur sine gratia. quæstio. 87.
  - 2 Remissio peccato mortali, remanere inordinatam conuersionem ad commutabile bonum, quomodo intelligatur. quæstio. 85. articulo. 4. ad primum.
  - 3 An ad remissionem peccati mortali. requiratur, ut homo actualiter singula mortalia detestetur. quæstio. 87. articulo. 1.
  - 4 An ad remissionem peccati mortali displicentia virtualis sufficiat. Ibidem.
  - 1 Ratio realis tria requirit, scilicet causam, subiectum, & terminum. quæstio. 35. articulo. 5. Vnio 13. 14.
  - 1 Refurgentes cum Christo an ad vitam pœnitentis immortalis surrexerunt. q. 53. art. 3.

S

- S**A C E R D O T I an liceat totaliter à celebratione missæ abstinere. q. 82. articulo. 10.
- 2 An peccatum huiusmodi omissionis sit peccatum mortale. Ibidem.
  - 3 An plures sacerdotes eandem hostiam consecrare possint. q. 82. articulo. 2.
  - 4 An sacerdotes noui Episcopo eos ordinanti, concelebrent dicendo simul cum ipso verba consecrationis. q. 82. articulo. 2.
  - 1 Sacramentum an sit vere & secundum rem causa instrumentum agens ad gratiam. quæstione 62. articulo. 1.
  - 1 Sacramentum cauere in instanti non inconuenit, nec Deum agere in tempore. q. 62. articulo. 1.
  - 3 Sacramentalis virtus inexistens verbis sacramentalibus quid sit. q. 78. articulo. 4.
  - 4 Sacramentum imprimere characterem ex sacra scriptura non habetur, sed ex ecclesiæ autoritate non multũ antiqua. q. 63. articulo. 1.
  - 5 Sacramentum perfici ubi sanctificatio perficitur, quomodo intelligatur. q. 66. articulo. 1.

C O M M E N T I.

- 6 Sacramentum an perficiatur solum nominibus, quæ sunt in communi vsu. quæstione 66. articulo 5. ad septimum.
- 7 Sacramentum recipiens cum peccato mortali, vel quia eius conscientiam non habet, vel quia non perfecte contritus, quando consequatur gratiam in remissionem peccatorum, ita quod virtute sacramenti fiat de attrito contritus. q. 72. articulo. 7.
- 8 Sacramenta nouæ legis possunt considerari, vt causa, & vt signa. q. 80. articulo. 12.
- 9 Sacramentorum principalis effectus, est gratia distincta contra characterem. q. 62. articulo. 1.
- 10 Sacramentalis gratia distinguitur specie à gratia virtutum, & donorum. q. 62. articulo. 2.
- 11 Condicio requisita ad sacramenta, non sufficit, qd sit secundum habitum, sed oportet, quod sit secundum virtutem. q. 64. articulo. 8.
- 12 Sacramentorum formæ licet in antiquis iuribus non inueniantur omnes expressæ, in concilio tamen Florentino sub Eugen. 4. omnes expressæ sunt. quæstio. 72. articulo. 4.
- 13 Sacramentis nouæ legis inest quædam virtus superaddita, quæ quidem virtus nihil aliud est, quam motus quo instrumentum mouetur à principali agente. quæstio. 62. articulo. 4.
- 14 In sacramentis res, & verba coeunt in vnum signum, quia velut materia, & forma constituunt vnum sacramentum, quod non nisi vnum signum est. quæstio. 60. articulo. 6. ad secundum.
- 15 Ad sacramenti perfectionem non requiritur de necessitate sacramenti eius formam constitui ex communioribus verbis in aliqua lingua, sed tantum de necessitate præcepti ecclesiæ. q. 60. articulo. 7.
- 16 In sacramentis prolatio verborum corrupta non impedit formam sacramentorum. Ibidem ad tertium.
- 17 In sacramentis non debet esse tanta interruptio in forma verborum, quod continuitas orationis soluatur. q. 60. articulo. 8.
- 18 Sacramentis an filij innocentes in statu innocentiæ indiguerint. q. 61. articulo. 2.
- 1 Sacrificium offerri per modum satisfactionis quare dicatur, & effectus eius proprium esse quod ex vi ipsius quatenus satisfactorium est. q. 22. articulo. 4. ad secundum.
- 2 Sacrificium Christi sumitur dupliciter, scilicet secundum se, & secundum suum morale sacrificium, ea. q. articulo. 6.
- 3 Sacrificium Leuit. 12. præceptum vtrum offerretur pro matre an pro filio. q. 38. articulo. 3.
- 1 Sanguis qui erat in corpore Christi an esset diuinitati vnitus. q. 71. articulo. 2.
- 2 Sanguis Christi effusus in passione, an totus resurrexit cum eod. quæstio. 54. articulo. 3.
- 3 Sanguis aliquando miraculose in calice apparet, quare ad orationem sit adorandus. q. 76. articulo. 8.
- 4 Sanguinem totum resumere an fuerit necessè Christo resurgenti. quæstio. 54. articulo. 3.
- 1 Sanctificatio potest sumi dupliciter. quæstione 27. articulo. 2.
- 2 Sanctificatio beate Virginis in vtero matris, an habeatur ex sacra scriptura. q. 27. articulo. 6.
- 3 Sanctificatio, quæ fit per sacerdotium Christi est perpetua, re consecrata manente. q. 63. articulo. 5.
- 4 Sanctificata si fuisset beata Virgo ante animationem, an incurisset peccatum originale. quæstione 27. articulo. 2.
- 1 Satisfacere pro peccato non potuit purus homo sufficienter adæquando culpam commissam, formaliter loquendo de puro homine, s. vt dicitur non solum per exclusionem coniunctionis cum diuino supposito, sed et per exclusionem diuine misericordiæ gratificantis. Ad Sco. q. 1. articulo. 2. ad secundum.
- 2 Satisfacere an possit vnus pro alio, & non conteri aut confiteri, quia satisfactio est actus exterior. q. 48. articulo. 2.
- 2 Satisfaciendi impossibilitatem causat infinitas offensus in puro homine, formaliter loquendo de puro homine. q. 1. articulo. 2. ad secundum fo. 2. ad Sco.
- 4 Satisfactio Christi est perfecta, & condigna secundum equalitatem ad culpam commissam. q. 1. articulo. 2. ad secundum.

5 Omnis

- 5 Omnis alia satisfactio efficaciam habet ex satisfactio-
ne Christi ex duplici capite, primo quia Christus causat
charitatem, & gratiam in nobis, qua nostra satisfactio
acceptatur, secundo quia omnis satisfactio nostra inni-
titur perfectæ satisfactio Christi, q. 1. artic. 2. ad se-
cundum.
- 6 Satisfactio sacramentalis ex hoc ipso, quod est pars sa-
cramenti auget gratiam, q. 90. art. 1. ad secundum.
- 7 Sepulchri Christi in petra excisio ad quid spectet, q.
51. artic. 2.
- 8 Sexus. An valeat iste processus, distinctio sexus est à
natura propter diuersam operationem ad generationem
opportuna, ergo est penes diuersitatem agentis, &
patientis, ergo tota virtus actiua est ex parte maris, pas-
siua vero ex parte feminae, q. 32. art. 4.
- 9 Siligo. Eucharistia. 5.
- 10 Similitudo inter effectum, & causam quomodo in ter-
tia conclusione litteræ saluetur, q. 50. art. 6.
- 11 Similitudines proprias, vel poetarum tanquam simu-
lachra spiritalium interpretari, scribere aut prædicare
præsumptuosum est, q. 60. artic. 5. ad secundum.
- 12 Similitudo in littera assignata inter sensitiuum in homi-
ne, & bruto, & humanam naturam in propria, & alie-
na persona, quomodo intelligatur, q. 2. articulo 2. ad
secundum.
- 13 Socrates nihil scripsit sub nomine proprio, q. 42. artic. 3.
fol. 92. Christus. 27.
- 14 Spelta. Eucharistia. 5.
- 15 Spiritus sanctus, an recte inferatur esse effector filio-
rum Dei, quia efficit propriam operationem filiorum
Dei, quæ est clamare, Abba pater, q. 23. art. 1.
- 16 Status. Aliud est hominem post mortem fortiri statum
immutabilem secundum animam, & aliud est fortiri
statum non impedibilem, q. 5. artic. 5. ad primum. &
tertium.
- 17 Quod in statu innocentie superiora nullo dependebat
ab inferioribus, intelligitur de statu innocentia, ut fuit
in Adam, q. 61. art. 2. Reg. 1.
- 18 Subsistere in diuini formaliter loquedo est magis per-
sonale quam essentialia, q. 3. art. 2.
- 19 Substantia indiuidualis secundum materiam signatã
quantitate percipitur à cogitativa, q. 76. art. 7.
- 20 Substantia indiuidualis, ut habet modum essendi puræ
substantia percipitur à solo intellectu. Ibidem.
- 21 Suppositum. Illud quod suppositum dicitur adde-
re supra naturam, an oporteat esse ens reale, quæst. 2.
artic. 2.
- 22 Quod suppositum addit supra naturam an oportet esse
intrinsicum supposito, q. 2. art. 2.
- 23 Quid sit illud quod suppositum addit intrinsicum si-
bi supra hanc suam naturam. Ibidem.
- 24 Suppositum dicitur quia supponitur vniuersis, quæ in
aliquo sunt, eorum prædicationem recipiendo, q. 2.
art. 3. in tit.

T

- T**RADUCTIO. De qua traductione loquatur
Euangelista, quum, dicit beatum Ioseph noluisse
beatam Virginem traducere, quæstione. 23. articulo. 2.
ad tertium.
- 1 Tentatio Christi fuit virtuosa contra nostras têtatio-
nes, q. 41. art. 1.
  - 2 Tentatio omnis ab intrinseco an sit peccatum, q. 41. ar-
tic. 1. ad tertium.
  - 3 Tentationum ordinis conueniens ratio in littera poni-
tur, ea, q. artic. 4.
  - 4 An Christus si miraculum fecisset conuertendo lapi-
dem in panem à se edendum, peccasset, eod. articulo ad
primum.
  - 5 Tentationes vincendi modus est recursus ad sacras scri-
pturas, & exempla sanctorum, q. 41. art. 1.
  - 6 Tentationum Christi ordinem explicat Matthæus se-
cundum tempus, q. 41. art. 4. ad quintum.
  - 7 Tentatus quare fuerit Christus à diabolo, quæst. 41. ar-
tic. 4.
  - 8 Timor. Motus appetitus sensitiui ex malo futuro ap-
prehensio, abstrahendo à certo, vel incerto, an sit vere
timor, q. 15. art. 7.

- 1 Verbum Dei assumpsisse humanam naturam in
athomo, dupliciter exponitur, quæst. 2. artic. 5. ad
secundum.
- 2 Virginitati mentali non præiudicat consensus in co-
pula coniugalem, quia in copula coniugali non con-
tinetur copula carnalis nisi in potentia, quæstio. 29. ar-
ticulo. 1.
- 3 Virtus heroica non differt specie à virtute communi-
ter dicta, q. 7. art. 2. ad secundum.
- 4 Virtus attribuitur capiti humano respectu virium, &
motuum reliquorum membrorum non tanquam pri-
mo inter membra principio, sed tanquam cum princi-
pio primi similiter membri, quod est cor, quæst. 8. ar-
ticulo. 1.
- 5 Virtutis perfectio an regulariter tollat fomitem, q. 15.
artic. 2.
- 6 A virtute operatiua virtutem deitatis non esse compre-
hensam ab humanitate Christi, an bene declaretur, q.
10. artic. 1.
- 7 Virtus. Sacramentum. 3.
- 8 Visio Dei est soli Deo simpliciter naturalis, quæstio. 9.
art. 2. ad tertium.
- 9 Vinctio extrema quomodo præparet ad eucharistiam,
quæst. 65. artic. 3.
- 10 Vnio incarnationis quare est in persona, & non in na-
tura, q. 2. art. 2. ad primum.
- 11 Vniri Deo in persona nec conueniens est, nec incon-
ueniens carni humanae secundum conditionem suæ natu-
ræ, quoniam neutram partem sibi creatura vendicat, q.
1. articulo. 1. ad secundum.
- 12 Vniri alicui in hypostasi, & vniri secundum hyposta-
sim, quomodo differant, quæstione. 2. articulo. 6. ad
tertium.
- 13 Vnio diuiditur in vnionem in persona, & vnionem in
natura, q. 2. articulo. 2. ad tertium.
- 14 Quod vnio sit secundum esse substantiale verbi, ut est
persona, quomodo intelligatur, quæst. 2. articulo. 6. ad
primum, & secundum.
- 15 Vnio humanæ naturæ ad verbum formaliter loquendo
non est per vnionem instrumenti diffinienda, qua sit. 2.
articulo. 6. ad quartum.
- 16 Vnio. Homo. 1.
- 17 Vnio dicitur in facto esse, & assumptio in fieri, an
hæc differentia sit ex parte rei posita, quæstione. 2. ar-
ticulo. 8.
- 18 Vnio incarnationis an sit maxima post vnionem diui-
ne Trinitatis, q. 2. artic. 9.
- 19 Vnio ad Deum secundum esse personale est maior, &
perfectior quam secundum operationem, an sit vera
propositio, quæstione quarta articulo secundo ad secun-
dum.
- 20 Vnionis misterium quare incarnationis nomine signi-
ficetur, quæst. 1. articulo. 1. in tit.
- 21 Vnionis distinctio quantum ad relationem quam si-
gnificat, vel quantum ad coniunctionem quam conse-
quitur. Et an dicta coniunctio sit quid reatum, quæst.
2. articulo. 7.
- 22 Vnionis & assumptionis differentia an sit realis, vel
rationis tantum, q. 2. artic. 8.
- 23 Vnionis relatio an sit relatio æquiparantiæ, quæst. 2.
articulo. 8.
- 24 Vnionis, & assumptionis prima differentia in littera
posita (scilicet quod vnio significat formaliter reso-
lutionem, assumptio actionem, vel passionem) qualiter
intelligatur, quæstione secunda. articulo
octauo.
- 25 Vnionis in Christo gratia an sit prior ordine executio-
nis, & intentionis gratia habituali seu summa gratia, &
gloria in eodem, q. 34. articulo. 1.
- 26 Nulla operatio illius hominis qui est Christus, potuit
præcedere vnionem, q. 2. art. 1.
- 27 Vnionis gratia quare est excellentius, & permanentius
donum quam gratia operationis, q. 50. art. 2.
- 28 Vnioni incarnationis nihil tam simile inuenitur, ut
est vnio animæ intellectualis ad corpus, quæstio. 2.
articulo sexto. ad primum, & secundum. Athana-
sius. 1.

• Tertia S. Thomæ. ¶ 5 Vnio-

T A B V L A

- 20 Unionem nature humanæ in persona verbi Dei negare, est negare humanam naturam inesse verbo Dei, quod est negare incarnationem, quæstione 2. articulo 2.
- 21 Unionem anime & corporis in Christo non constituitur noua persona, sed ad præexistentem personam Dei composita natura singularis ex anima, & corpore adiuncta est, q. 2. ar. 5. ad primum.
- 1 Volitum. Quadruplex distinctio: prima inter volitum, & volibile, secunda inter magis, & prius natura volitum, tertia inter prius natura, vel a quo non conuertitur consequentia vel prius causalitate, quarta inter prius natura volitum (prout prius est a quo non con-

COMMENTI.

- uertitur consequentia) de facto, vel possibili, quæst. 1. articulo 3.
- 2 Voluntatis actus per modum nature, distinctus contra actum voluntatis per modum rationis contrarium eius gentis, nihil aliud est, quam velleitas, quæstione 18. articulo 5.
- 3 Voluntatis actualis immutatio, an ad omnem remissionem peccatorum actualium requiratur, quæst. 36. articulo 2. ad primum.
- 1 Votum. Quod frustra esset votum nisi impleretur quando oportunitas adesset, quomodo intelligatur, quæst. 80. articulo 11.
- 2 Vna. Eucharistia .5.

F I N I S.